

16-уми ноябри соли 2018 дар таърихи миллати куханбунёди тоҷик сахфаи наве зам мегардад. Сахфаи пур аз ифтихор, сахфаи чашну шодӣ. Сахфаи ба маънии тоҷаш Нурбахшу Нурбор.

Неругоҳи барки оби «Рогун» ба қор мебарояд. Аввалин шуълаҳои қонбахшаш рӯзгори мардуми кишварро боз равшантар месозанд. Алорағми ҳама душманиҳо, монеасозӣҳо, нобовариҳо ва шаку шубҳо.

Дилҳо аз шодӣ ба вачд омадаву табассум дар лабҳои фарзандони миллат гул мекунад. Чун беҳтар гуфта наметавонам, мехоҳам ҷақидаҳои яке аз ҷавоншоирони миллат Беҳрузи Забеҳулло ро ба тағйири як мисраи он (албатта, аз шоир маъзарат мебарсам) рӯйи қоғаз орам, ки дар ҳақиқат:

Имрӯз рӯзи нур аст,

Рӯзи пур аз сурур аст,

Чашми ҳасуд кӯр аст,

Аз нури поки Рогун!

Манзур аз «хасуд» гуфтан миллат, кавми дигаре нест. Он душмани хона ва кӯрдилӣ худист, ки камар дар хизмати дигарон бастаю дар рӯзи саҳти миллат шодӣ мекунаду дар хурсандиаш мотам мегирад. Огози кори Рогун амалан барои ин идда мотам аст. Хусусан барои Кабирию ёрони фурухташудааш. Зеро бардошти чашну тӯӣи тоҷикро на онҳо доранду на хоҷагони мазҳабашон. Нури Рогун чашми аввалихоро хираю дили дуввумихоро тира месозад. Ва чун мори афъӣ аз қаҳр дар худ мепошанд, захири дар муқобили Тоҷикистон қора нақардашонро қониби ҳам мепошанд. Хадамоти махсуси Эрон аз қаҳр таваки бар гардани Муҳиддин Кабирӣ басташонро тангтару тангтар мекашанд. То роқбери шармандаю фирории нахзати террористӣ бештару бештар нафасгир гардаду дар талвасаи қуброн намудани маблағҳои хӯрдаи охундӣ даст ба кори дигаре алайҳи миллату ватани худ зананд.

Зеро ташиқоти навохстааш бо номи «Паймони зидимиллӣ» барояшон қизе надод. (Баро и ҳуди Кабирӣ қоида овард: яқум боз аз ҳазинаи охундии «Аҳли байт» маблағи муайян дарёфт кард. Ҳамзамон, онҳо ро қӯл зада аз вожаи «исломӣ», вожае ки арзи вуҷудаш дар ХНИ ақлу ҳуши ин охундонро рабада буд, барои ҳамешагӣ ҳалос шуд).

Вале фиреби «паймон»-созиаш қора нақард. Ҳатто аврупоӣҳо ҳам фаҳмиданд, ки дар асл ин «паймон» байни ҳуди нахзатихост. Нахзатихое, ки ба ҳотири зиёд нишон додани худ, бо тавасия ва маблағгузори хоҷагони охундашон қанд созмонро ба қайд гирифтаанд. Қистанд аъзоёни ин гурӯҳҳо?

Созмони ба ном «Озодандешон», ки ҳамагӣ панҷ нафар аъзои худфурӯше мисли рӯзманигори беасл Темур Қличев (Қарқӣ), Равшани Теҳуриён (лӯттиё аз Истаравшан), Қӯри Саидюнус, Алим Шерзамонови бангӣ ва қадом як Боиров; қунбиши ба ном «Ислохот ва рушди Тоҷикистон» иборат аз қор нафар: Шарофиддин Ғадоев, Мавҷуда Соҳибназарова ва ду нафари дигар; ба истилоҳ «Анҷумани муқочирони Осиёи Миёна», ки аз қониби собиқ раиси баҳши нахзати террористӣ дар вилояти Сугд И. Ёқубов ба қайд гирифта шудаасту ҳоло аъзо надорад, ба қуз қанд ҳешу табори ҳуди ӯ.

Хамаи инҳо барои Кабирӣ як лоиҳа - хиллаи навбатианд то «бизнес»-и хонаводагиашро аз ҳисобашон як муддате пеш барад. Фардо онҳо барояш барраи қурбонианд, чун ҳамхизбони собикаш, ки гушаю ташна дар маҳбасхонаҳо «истирокат» доранд.

Барои хамаи ин тоифа фардо рӯзи мотам аст. Шояд ҷамъе аз онҳо хурсандии диёри бобогиашонро натавонанд таҳаммул кунанд ва аз гояти ҳасаду натавонбинӣ захирақаро шуда, ин дунёро падруд гӯянд. Ин ҳел шавад боз барояшон беҳтар хоҳад буд. Чунки он сӯзише, ки аз оташи ҷаҳаннам эҳсос мекунанд, пеши нури дурахшони «Рогун» ҳеч аст.

Агар қисмеро аз онҳо ақл бар ҷаҳлашон голиб ояду боре сарнавишти ҳамхизбони собики Кабириро ба хотир оранд, аз ӯ дур хоҳанд шуд. Агар не, тақдирашон маълум аст. Шахсан дили ман барои онҳо намесӯзад. Зеро «ҳас каму ҷаҳон пок» гуфтаанд.

Исломиддини Азим,

аспиранти Академияи илмҳо